

Dopis do nebe

Jan Nedvěd

A **E** **D** **E**
1. Přišla chvíle, kdy déšť smutných myšlenek bloudil
A **D** **E**
spíš než smutných, spíš pravdivých jen
A **E** **D** **E**
něco těžké jako svědomí, ono to svědomí je
A **D** **E**
dopis do nebe, velké pravdy a hřích.

2. Černý tabule mraků a bílý světýlka hvězd
a moudrý zákony lidství a právo a čest
všechno uvnitř je psáno a dáno na pospas všem
jenom odplata patří jenom mě jen

R: Tak mi odpusť, když můžeš, já vím, musím jen chtít
jestli sliby chceš zkusím, co uměl bych být
snad ti zůstanu věrnej, až budu utíkat z cest
až pravda nad láskou bude chtít vést

3. Přišla chvíle kdy odraz tvoří průzračné já
kdy se vymlouvat nejde říkat co se jen zdá
i ty nejzazší kouty myšlenek, kdo líp kdo zná
zoufalost úniků nepomáhá

R: 2x

A **D** **E**
Tak mi odpusť, když můžeš, já vím
Tak mi odpusť, když můžeš, ne, nevím